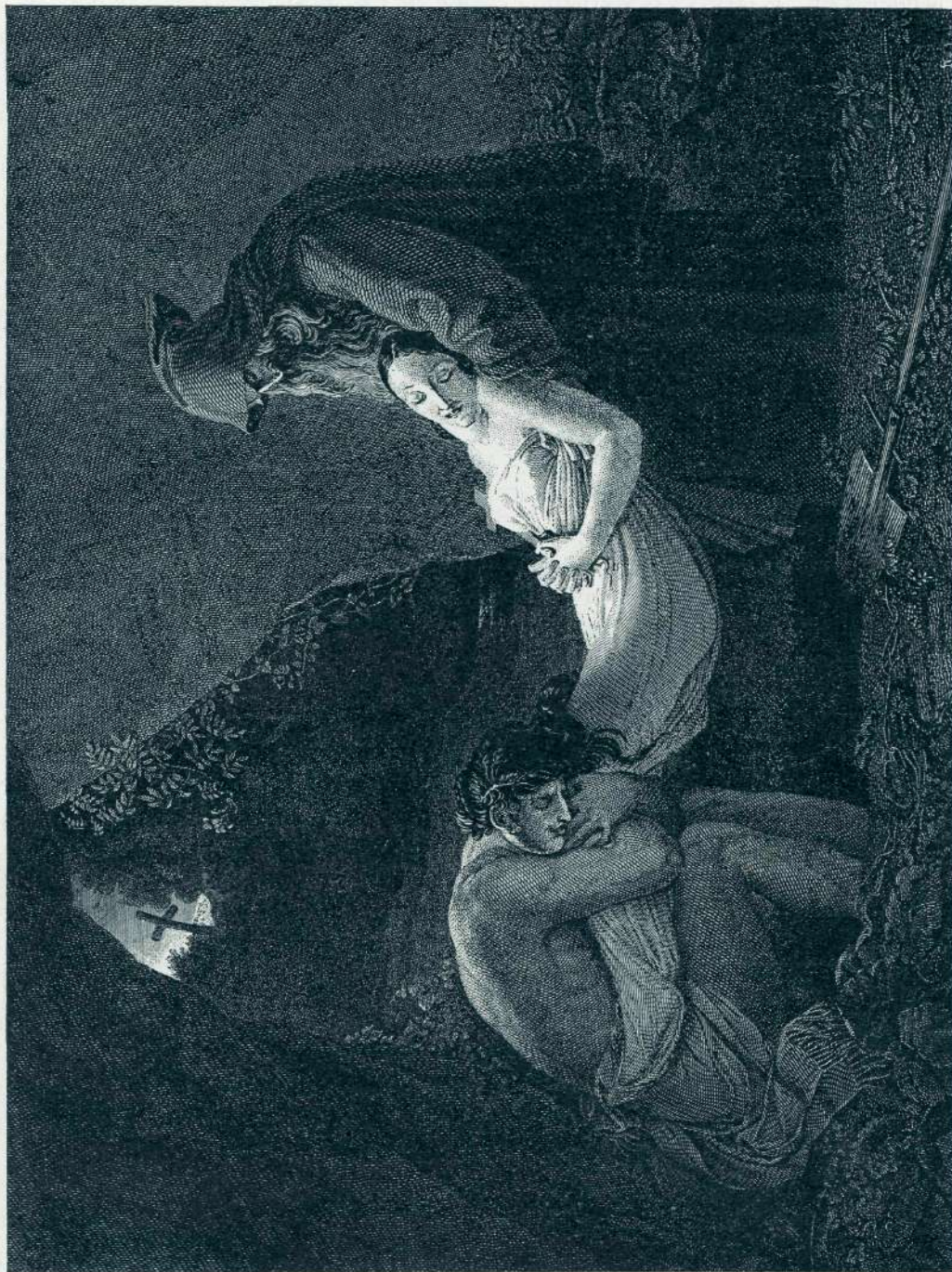

Vanda je šla preko ceste; nikogar ni videla, nikogar ne bi bila spoznala. Zdelo se ji je, da se svet maje; kolena so se ji

V sobi je padla na divan, njeno telo se je stresalo in drgetalo, krčevito je stiskala drobne roke, kakor bi hotela zdrobiti nekoga

A. F. GIRODET-TRIOSON.

RENE POKOPUJE ATALO.

šibila, z roko se je tiščala na prsi, kjer je hotelo razburjeno srce utoniti v valovih vzburke krvi.

v solnčni prah. Dolgo ni mogla jokati. V grlu jo je stiščalo in dušilo . . . Bila je strta, vničena . . .